



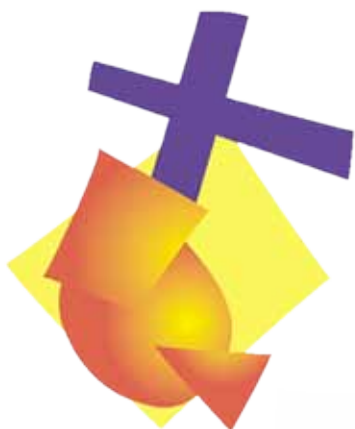
Nr. 99
Juli 2015
127. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund



Menigheder, der lever og vokser · Sommerstævne
Drømmen om et lejrsted · International mission



Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 295 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio september

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor: Holbergsvej 45, 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Du store verden

Mere end vi forstår

I vores menigheder støder vi ofte på vores egen tilkortkommenhed og utiltrækkelighed. Både som enkeltpersoner og som menigheder oplever vi fra tid til anden, at vores ressourcer ikke slår til. Når vi ser fremad, bliver vores tanker derfor meget let formet af fortidens negative erfaringer. Det, som ikke lykkedes for os, gør det svært at tro på nye muligheder i dag og i morgen. I stedet for i tro "at træde ud på vandet", lader vi os let bremse af vores erfaringer og vælger at blive sikkert ombord i vores egen erfarings båd. Vi mindes, at sidste gang vi prøvede "at gå på vandet", holdt det ikke. Vi husker de menighedsinitiativer, som ikke bar frugt. Men har vi i så fald blikket rettet det rigtige sted hen? Handler det ikke om, at vi ser mere på os selv i livets bakspejl, end vi ser fremad med blikket og troen rettet mod en stor Gud?

I dette nummer af Magasinet kan du læse uddrag af Missionsforbundets nye vision, *Vision 2022, menigheder som lever og vokser*. Hele visionsdokumentet er udsendt til menighederne. Det er en vision om udvikling og vækst i de menigheder, vi har, og en vision om, at vi som kirkesamfund udvider vores engagement til nye steder i Danmark, så nye trosfællesskaber og nye menigheder opstår. Det er en vision om en konkret og målbar vækst i menighederne og i antal menigheder hen over de næste syv år.

Måske rejser det spørgsmålet hos dig: Kan det lade sig gøre? Siger vores erfaringer os ikke, at det er ikke muligt i en dansk sammenhæng?

Disse spørgsmål er både naturlige og relevante. Men svaret skal ikke findes i vores erfaringer, men i fællesskabet med en stor og mægtig Gud. I Efeserbrevet 3:20 siger Paulus om ham, at han *formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår*.

Der er tider, hvor vi må lægge fortiden bag os og give Gud en ny chance til at virke i os og blandt os. Der er tider, hvor vi må begynde på ny, ligesom Gud begynder på ny med os. Må *Vision 2022* blive en sådan tid for Det Danske Missionsforbund. En tid, hvor vi ikke lader vores tro begrænse af det, som ikke lykkedes. En tid, hvor vi lader os lede af Gud i tro på, at han formår at gøre langt ud over, hvad vi beder om eller forstår. En tid, hvor vi på ny tør træde ud af båden og handle på hans invitation til "at gå på vandet" sammen med ham.



John Nielsen
Missionsforstander

Køb en ny bog på sommerstævnet i bogstanden hos ProRex:

Thomas Baldur: *Jorden kalder Gud*

Gunni Bjørsted: *Sandheden lever*

Jens-Petter Jørgensen: *Når troen sætter spor*

Menigheder, som lever og vokser

Visionsprocessen for DDM's menigheder, der blev vedtaget i 2013 er klar til at blive sat i søen

Af Peter Götz

På sommerstævnet 2015 bliver alle menigheder i DDM præsenteret for *Vision 2022*, der helt enkelt handler om at se *menigheder, der lever og vokser*.

For at mennesker må møde Kristus

Det handler dybest set ikke om mål, metoder og modeller, men om at mennesker skal møde Kristus. Det fremgår ganske tydeligt af det visionsdokument, som vi skal møde på sommerstævnet.

Det er udvalget for Mission i Danmark (MiD), der over de sidste to år har samlet indtryk og meninger sammen fra alle menigheder. Ved grundigt arbejde, stor lydhørhed og mange møder er de nået frem til, at DDM's menigheder har nogle helt specifikke og fælles ønsker for på hvilke områder, de gerne vil udvikle sig. De bliver kaldt for fokusområder – og der er fem:

- Discipelskab
- Menighedsudvikling
- Nye trosfællesskaber og menighedsplantning
- Socialt engagement
- Netværk mellem menighederne

Med disse fem fokusområder afstikker MiD en mulig retning for Missionsforbundets menigheder – med et fælles fokus og et fælles mål, der kan udløse nogle fælles redskaber – og som i sidste ende kan føre til en fælles vækst.

Mål

Vi har sat nogle mål, som ikke er helt urealistiske, men som samtidig er så store, at vi kun kan nå dem med Guds hjælp, siger de i MiD. Skal denne vision blive til virkelighed, er vi udfordret af vores egen afmagt og vores afhængighed af Gud, og det er et rigtig godt sted for en kristusefterfølger at være. Visionen kalder os til handling, men også til tro, bøn og forventning om Guds indgriben.

Målet med alt menighedsliv er, at mennesker møder Kristus, bliver efterfølgere af ham og dermed får et helt nyt liv. Dette kan bare ske med Guds hjælp. Og han tænker langt større,

end vi gør.

Det er derfor i tro og tillid til en stor Gud, at vi har skrevet nærværende visionsdokument, og det er vores bøn, at vi alle i Det Danske Missionsforbund må blive grebet af troen på Guds store muligheder gennem mennesker, der stiller sig til rådighed for ham.

Ham, som formår med sin kraft, der virker i os, at gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus i alle slægtled i evighedernes evighed!
(Efeserbrevet 3:20)

Personerne i MiD

Det var et forslag på repræsentantskabsmødet i 2013 fra Saralystkirken i Aarhus, der satte skub i arbejdet med at finde en fælles vision for menighederne i DDM. Opgaven landede i et af Forbundsrådets faste udvalg, der kalder sig Mission i Danmark og det består for tiden af John Nielsen, Rasmus Elkjær Larsen, Ruben Andersen-Hoel, Ruth Cilwik, John Lorenzen og Nana Holm Green.

Arbejdsmetode

MiD valgte en arbejdsmodel, der tager udgangspunkt i at beskrive vores nuværende virkelighed – her er vi – for derefter at tegne billedet af en vision – der vil vi gerne hen – og endelig at beskrive en vej fra "her" til "der"; en strategi. Her er nogle eksempler:

Discipelskab

Vi ser for os en fornyet forståelse for efterfølgelse af Kristus i hverdagslivet. Derfor ønsker vi at følge den praksis, som Jesus viser os. Det vil vi gøre ved at sætte fokus på discipelskab som en bevidst handling i efterfølgelse af Jesus.

Menighedsudvikling

Vi ser for os sunde og missionale menigheder.



Derfor vil vi revitalisere og bringe nyt liv til de eksisterende menigheder.

Det vil vi gøre ved at samarbejde med andre, der har erfaring og ressourcer på dette felt.

Socialt engagement

Vi ser for os menigheder, der er aktive i et socialt engagement, og som samarbejder med offentlige og private instanser. Derfor vil vi fremme forståelsen af dette som en del af at vise og forkynde Guds Rige. Det vil vi gøre ved udvikle værktøj til undersøgelse af de lokale behov og pege på muligheder for fundraising.

Visionsdokumentet, der er på ni sider, uddyber alle disse aspekter meget mere. Det er blevet udsendt til alle menigheder sammen med den endelige dagsorden.



Sommerstævne med fokus på det centrale

En imponerende og alsidig pakke af møder, seminarer og workshops skal på dette sommerstævne hjælpe os til at se, hvad Gud har tænkt med sin kirke. Vi vil gå hjem med noget at glæde os over



Formiddag

Om formiddagene inviteres vi ind i den store hal under det store tema, *Sendt til verden*:

- Med Jesu sidste ord som vores første prioritet
- I nærkontakt med virkeligheden
- I forsoningens tjeneste
- Med et ærligt vidnesbyrd
- Begynd i dit lokalområde

Eftermiddag

Efter frokost tilbydes vi et væld af muligheder med teologiske værkssteder, ægteskabsseminar, præsentation af nye bøger, forslag til nye livsmønstre for kristne familier samt seminarer om at finde sig selv og finde sin plads i samfundet.

Aften

Alle dagens indtryk kan samles i farverige og

udfordrende aftenmøder med danske og udenlandske talere, der har noget på hjerte: Lone Møller-Hansen, John Nielsen, Hans Henrik Lund, Jon Wenrich, Jens Petter-Jørgensen og Peter Prothero.

Alt det andet

For de helt små – KIDZ – for børn – CONNECTED – for teenagere – ONE – for unge – PLATFORM – for de modne – PLUS 50. Der er simpelthen så meget, at vi må vælge mellem det bedste.

Og så har vi ikke nævnt gospelgudstjenesten, den tidlige morgenbøn, Godmorgen Gud i hallen, årsmøderne, sportsaktiviteterne, bademulighederne, forbønstjenesten, missionsseminarerne, Fredens Stemmes jubilæumsfest og sommerstævnets store velkomstgrillfest søndag kl. 19.00. VELKOMMEN.

Seniorlejr for 23. gang

Seniorlejren på Virksund Kursuscenter i april 2015 var igen fuldttegnet med i alt 78 veloplagne lejrdelegerede, hvoraf 13 var med for første gang.

Hver dag begyndte med flaghejsning. Efter morgenmad og andagt tog Erik Mortensen fat på formiddagens undervisning:

En mand efter Guds hjerte. Erik førte os på sin helt specielle måde ind i beretningerne om David og Goliat samt Saul og Jonatan. Det gav god forståelse for de Goliater, som vi kan have at kæmpe imod og de Jonatan-opgaver, som vi udfordres til at påtage os. Fantastisk.

Lejren bød også på en række spændende og berigende foredrag af engagerede personer.

Pia Valback Schmidt: PiIgrimsvandring på caminoen. Thomas Baldur: Wesley og Europas største vækkelse.

Trine Puggaard: Fathers Home – Ghana. Karin Christensen: Hvordan forholder vi os til vort livs bagage?

Og så var der jo mellem meget andet udflugten til Bulbjerg om onsdagen, hvor kaffen blev nydt ved et blikstille hav og den store sangaften om torsdagen med både lejrkor og festlig fællessang.

Erik Mortensen sluttede lejren fredag formiddag med undervisning og nadvergudstjeneste.

Fem forrygende dage var gået, og vi glæder os allerede til næste år, så vær hjertelig velkommen.



Morgenfriske deltagere





Drømmen om et lejrsted

Kilden - stedet, hvor jeg for første gang holdt min elskede i hånden - nede på badebroen i fuldmånens skær.

Kilden - stedet, hvor jeg første gang mærkede den kærlige berøring af Jesus fra Nazareth -

Før os var der nogle, der drømte og handlede - vi ønsker at bygge videre i den samme ånd og give drømmen nyt liv i nye rammer

mens jeg sad og kiggede ind i de døende gløder.

Kilden - stedet, hvor alt var godt - og selv havregrød huskes som en fantastisk oplevelse.

Kilden - du, som var der, har sikkert din helt egen historie.

I østre distrikt har vi indset, at tiden er moden til at sige farvel til et lejrsted, som gennem årtier har været rammen om utallige gode oplevelser og venskaber. Et sted, hvor børn, unge og modne mennesker har mødt troen og truffet store og afgørende valg for resten af livet.

Vi, der har nydt godt af det, ser tilbage på alle disse år med stor taknemmelighed til de, som tænkte store tanker, og som skabte disse rammer. Vi skylder også stor tak til de, som gen-

nem årene har vedligeholdt lejrstedet.

Kilden er nu ikke længere det sted, der samler Missionsforbundets aktiviteter, ikke engang østre distrikts aktiviteter, så noget skal der ske.

Den nye drøm

Drømmen om et lejrsted på Lindensborgs grund har levet i de sidste par år. Et lejrsted, hvor menigheder kan samles på weekender, hvor unge kan holde lejre, hvor der kan være Konfi-lejre, og andre af de events, der samler os som forbund.

Faktisk opstod ideen, så snart det blev klart, at vi med Lindensborg ville få adgang til helt nye muligheder i nogle af Danmarks smukkeste omgivelser.

Flere sengepladser

Lindensborg Efterskole rummer sengepladser, men dels er der ikke nok til at dække efterspørgslen ved sommerstævnet, dels er disse pladser kun undtagelsesvist til rådighed uden for skolernes sommerferie. Vi arbejder derfor med de tekniske muligheder for at få enderne til at nå sammen og bygge et lejrsted med sengepladser til anvendelse ved konferencer og faciliteter til at servicere campingfolk i forbindelse med stævner med mere.

For hele landet

Selv om det nok mest vil være de sjællandske menigheder, der vil bruge stedet uden for sommerstævnetiden, drømmer vi alligevel om, at dette må blive hele Missionsforbundets projekt. Indtil videre er vi kun på idé- og eksempelstadiet, men pludselig kan det blive virkelighed. På sommerstævnet vil vi lave små workshops, hvor ideer kan blive præsenteret og diskuteret, og hvor vi kan få inspiration til at komme videre i planlægningen af hele Missionsforbundets lejrsted.

Faktaboks:

Kilden er sat til salg med forventet overtagelse 1. oktober 2015. Forventet provenu er i størrelsesordenen 4,5 millioner kroner.

En arbejdsgruppe for planlægning af ny lejrbygning er nedsat og består af: Kim Søgaard (Grindsted), Kim Nissen (Lindensborg), Claus Dahl (Aabenraa), Laila Lundtoft og Marianne Mørch (Forbundsrådet) og John Haugegaard (MBU).

Når vi ikke sætter grænser for vores drømme, koster det, vi gerne vil, 18 millioner kroner, men vi kan nå en god del af vores drømme for fem millioner kroner.



Missionsforstanderen har været i Rumænien sammen med missionspartnere fra Det Norske Missionsforbund

Vækst og nye muligheder



Friluftsmøder blandt romafolket, maduddeling, menighedsudvikling og samtaler med ledere var nogle af de aktiviteter som ledelsen for både Det Danske og Det Norske Missionsforbund oplevede på en rejse i Rumænien

Af Trond Filberg

kommunikationschef i Missionsforbundet i Norge

De kom begejstrede hjem og ser positivt på udviklingen og mulighederne både i Onesti, hvor Det Danske Missionsforbund længe har haft mission, og i Calarasi, hvor Det Norske Missionsforbund har fået nye kontakter. Byen Onesti ligger i den nordøstlige del af landet, mens Calarasi ligger sydvest for Bukarest på grænsen til Bulgarien.

- Det er godt at se, at menighedsplantningen i Onesti udvikler sig, siger missionsforstander John Nielsen. Han rejste sammen med generalsekretær Øyvind Haraldseid, missionssekretær Eilif Tveit og kommunikationschef Trond Filberg fra Norge.

- Samarbejdet med Norge har udviklet sig meget positivt, og på denne rejse har vi haft flere vigtige samtaler, både os imellem og med vores missionærer Dorte og Cornel Pascu og andre ledere. Det er meget positivt, at vi tænker i

samme retning omkring den videre udvikling, fortæller missionsforstanderen, som også oplevede den gode teamfølelse ved at tale på evangeliske møder sammen med nordmændene. To til tre prædikener på samme møde er ikke usædvanligt i Rumænien.

Vækst i arbejdet

- Jeg ser nye mennesker, som ikke var med for to år siden. Dorte og Cornel Pascu gør et godt arbejde og er gode til at få kontakt med folk. De nye kristne har gode vidnesbyrd om deres tro. Der er nu et lille team af medarbejdere i børneklubben i Onesti, siger John Nielsen optimistisk.

Missionærfamilien Dorte og Cornel Pascu og deres to børn er udsendt fra Danmark. Sidste efterår besøgte de Norge for at fortælle om arbejdet, og flere norske missionsforbundsmissionærer støtter nu arbejdet. Menighedsplantningen, som nu er omkring fire år, er i vækst. På mødet lørdag aften var der helt fuldt med

cirka 50 voksne og mange børn. Møderne holdes i et cafélokale midt i byen. Fredag aften var der god stemning med over 25 børn i børneklubben.

Lederne fra Danmark og Norge var desuden med på friluftsmøder blandt romafolk (sigøjnere) i to landsbyer, Poduri og Marcesti, som Cornel Pascu og medarbejdere besøger jævnligt. Efter forkyndelsen var der organiseret uddeling af mad og tæpper.

Deltagerne viste stor taknemlighed for besøget, og flere personer gav respons på at ville følge Jesus som deres frelser.

Styrket fællesskab

- Besøget i Rumænien gav mig energi, siger Øyvind Haraldseid, som oplevede, at mødet med de lokale pastorer gav perspektiver på, hvad en lokal menighed kan betyde for et lokalsamfund.

- Åbenheden, de viste os, og ydmygheden til at lære var specielt tydelig. Det er klart, at udfor-

Uddeling af mad

Missionsforbund

Leder i Rumænien

Europæiske investorer laver forretning med landbrug og handel, men det er et spørgsmål, hvor meget af dette, der kommer den lokale befolkning til gode.

- Det er vigtigt at satse på mission i byerne, for det er der, udviklingen sker. Samtidig skal vi både huske på de fattige og på romaerne i de små landsbyer, som er blandt de allerfattigste i landet, forklarer John Nielsen, som har besøgt landet i mange år.

Mulighederne i Calarasi

I Calarasi besøgte lederne et arbejde med flere menigheder, som står i et frit fællesskab, men som de sidste år har fået gode forbindelser til nogle af Missionsforbundets menigheder omkring Kristiansand. Det blev til en række kirkebesøg med deltagelse i gudstjenester og møder samt besøg ved nogle påtænkte diakonale projekter og en kommende bibelskole.

Øyvind Haraldseid tænker, at det ikke bare handler om, hvad vi kan bidrage med fra Norge og Danmark: Dette er venner, som for os og

vores skandinaviske kirker er gode forbilleder, når det gælder begejstring i menighedslivet og konkret indsats med at hjælpe mennesker, som har det vanskeligt. Mødet med de efterladte børn i et af de mange forfaldne huse gjorde stærkt indtryk. Forældrene var rejst langt væk for at finde arbejde.

Anerkendelse fra myndighederne

En af de lokale borgmestre delte villigt sine tanker om samarbejdet med de lokale kirker og engagementet fra Norge i Calarasi-regionen. Han havde selv besøgt Oslo for at tale med sin kollega der om situationen for romafolket. Han udtrykte taknemmelighed for indsatsen fra Norge, som, mente han, var med til at standse udvandringen fra hans område i det sydlige Rumænien.

- Der er ikke planer om, at Det Danske Missionsforbund skal involvere sig i Calarasi, men forskellige former for samarbejde og inspirations udveksling mellem Calarasi og Onesti vil være meget relevant, siger John Nielsen.

Øget af det, i maj

dringerne er forskellige på de to steder, som vi besøgte. Samtalerne blev derfor både nyttige og inspirerende, fortæller generalsekretæren.

Kontrasterne bliver større

Bare over de sidste to år har man set, at ulighederne er øget mellem de, som har arbejde og økonomiske muligheder, og grupperne af arbejdsløse og fattige. Nye bilmodeller er ikke længere sjældne at se på vejene, og antallet af butikker og restauranter øger markant. At vandre i de større gader i Onesti kunne lige så godt have været en oplevelse fra en anden by i Europa.

Men ikke mange kilometer uden for byen er virkeligheden anderledes. Vi passerer store industriområder, som før 1989 gav arbejdspladser til tusinder. Nu står de tomme beton- og jernbygninger øde hen som forladte gravmonumenter. Luften er blevet renere, men arbejdspladserne er væk. Nu rejser mange rumænere til andre lande for at finde arbejde.

John Nielsen prædiker, Cornel Pascu oversætter
Fotos: Trond Filberg





Wankham – arkivfoto fra 1969

STEMMERNERNE BAG STEMMEN

Thailandsudvalget har i anledning af Fredens Stemmes 50-års-jubilæum produceret en lille bog med et væld af billeder og korte historier. Bogen, der i format er en såkaldt *coffee table bog* på 136 sider, skildrer den eventyrlige rejse gennem 50 år for den mission, der begyndte i et folkevognsrugbrød og i dag er et af Thailands bedste og største mediecentre – af sin slags.

Bogen kan købes på sommerkonferencen, og er man heldig, kan man også få den signeret af Viggo Søgaard og/eller Jariya Sornmayura.

Jubilæumsrejsen i oktober

Alle 24 pladser på jubilæumsrejsen til Chiang Mai er optaget. Der er naturligvis én rejsedel-tager, hvis navn vi ikke kender, og det er den, der har vundet en gratis rejse. Det får vi først at vide ved udtrækningen ved sommerstævnet.

For de, der ikke ønskede eller nåede at være med på selve den velpakkede jubilæumsrejse under ledelse af Neel Götz og Viggo Søgaard, er der rig mulighed for at arrangere sin egen rejse og støde til gruppen både under festlighederne på Fredens Stemme og på andre tidspunkter.

Jubilæum på Lindenberg

Sommerstævnets store jubilæumsfejring af Fredens Stemme onsdag eftermiddag fra kl. 15 til 17 bliver et væld af indtryk i fest og farver, sjov og alvor. Vi er endnu usikre på, om det lykkes os at skaffe elefanter til dagen – men ellers må man tage med til Thailand i oktober. Viggo Søgaard, grundlæggeren af Fredens Stemme, er naturligvis dagens hædersgæst, og Jariya Sornmayura vil sammen med Annette Lundgaard og mange andre sørge for et af stævnets højdepunkter.

Får du missionsmails?

Får du DDM's ugentlige missionsmails i din indbakke? Det er der mange, der har gjort i adskillige år. Og det giver både indblik, nye oplysninger, emner til den daglige bedestund og lyst til at følge med i DDM's vidtforgreneede indsats fra nord til syd. Henvend dig hos Ingolf: e.i.bjorsted@webspeed.dk, eller meld dig til på Missionsforbundets hjemmeside under *mission i verden*.

Grønland - efter mange år

Af Bodil Fodgaard

Med store forventninger om at gense det land, den by, det folk og den kirke, som jeg for altid har tabt en del af mit hjerte til, rejste jeg sammen med min mand, Bent, til Grønland dette forår.

Flot og funktionel kirke

Det blev endnu et møde, som ramte og gjorde en forskel i mit liv. Det var første gang, jeg så den ombyggede INO-kirke i Ilulissat, og hvor er den blevet flot og funktionel. Der var rent og hyggeligt, og Ana (Jens Jeremiassens mor, som bor i kirken) gør en stor indsats sammen med en gruppe fra menigheden for at skabe en god og varm atmosfære der. Der bliver brygget masser af kaffe og bagt kage i metervis.

Fællesskab og forvandling

Til samlinger i kirken oplevede vi et nært

og oprigtigt fællesskab med menigheden om at tjene Jesus og en længsel efter, at Gud ville forvandle nederlag og fald til sejr og genoprejsning.

Vi fik lov til at bede til frelse med nogle af vennerne der. Det var en fantastisk oplevelse at få lov til at dele troen med både gamle og nye venner. Der var liv, glæde, forventning og tro på fremtiden.

Dette store, smukke og kolde land, som er fyldt med megen smerte og sorg, blomstrer, gror og genoprettes.

Med helikopter til Uumannaq

Der er liv i menigheden, og hvor der er liv, er der vækst. En særlig oplevelse fik vi, da vi besøgte Uumannaq for første gang - byen, som er kendt for det store flotte fjeld. For at komme dertil skal man flyve med helikopter de sidste 10 minutter. Det var en meget smuk tur med udsigt til is og fjelde og alle de mange hunde,

der stod bundet på isen. Men jeg syntes, vi var meget langt hjemmefra. Her er en lille husmenighed, som afholder samlinger i hjemmene. De ønsker og beder om, at mennesker i deres by må opleve genoprejsning og frelse.

Vi blev mødt med stor varme og omsorg. Også her virker Guds nåde og kærlighed ind i menneskers liv. Det bliver spændende at se, hvordan denne lille menighed vil udvikles i fremtiden.

En hilsen, som vi fik, gives her videre: *Find din glæde i Herren, så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker.*

(Salme 37:4)

Vi rejste til Grønland og troede, vi skulle give, men vi rejste hjem rigere, end da vi kom.



Møde for alle generationer



Begivenheder, der formede os

Peder Mørch fortsætter med at grave i DDM's historie for at finde begivenheder frem, der formede os, og personer, der prægede os

INTRO:

Det Danske Missionsforbund (DDM) er nu 126 år gammelt, og måske er det spændende for nogle i vores yngre generationer at kigge ind i den historie, som ligger bag vores nuværende kirkesamfund.

Som inspiration til denne og senere artikler benyttes gamle jubilæumsbøger og biografier: *Det Danske Missionsforbunds 25 aars jubilæum, 1913. J. Jensen-Maar, 1933, Det Danske Missionsforbund 50 år, 1938. En dansk vækkelsesbevægelse 1963, Med Glædesbud, 1988, Sendebud, 1988 og Livet over Læren, 2013.*

Af Peder Mørch

Hans Ruthwer (HR), 1892-1968, blev født i Store Merløse ved Holbæk, hvor han i sin ungdom sammen med sin far var medlem af sangkoret i Nyrup Vanløse Baptistmenighed.

Trommeslager i Frelsens Hær

I 1915, hvor HR var indkaldt som soldat, var der vækkelse i Holbæk, og her blev den unge mand omvendt. Det var i Frelsens Hær, hvor han straks vidnede og sang solo og hurtigt blev stortrommeslager. Efter militærtjeneste valgte han at træde ind i Frelsens Hær. I 1917 blev han beordret til tjeneste ved korpset i Helgesens Gade i København, og efter Første Verdenskrig kom han på Frelsens Hærs skole. Han sluttede i Frelsens Hær som kaptajn og leder for korpset i Rønne.

Prædikant i Det Danske Missionsforbund

I 1927 blev HR tilknyttet DDM, og han virkede som fast prædikant flere steder i Danmark, blandt andet en årrække i Aalborg menighed, hvor han den 30. marts 1947 barnevelsignede overtegnede. HR og hans hustru, Julie, medvirkede på mange lejre og rejste meget som rejseprædikanter. Han kørte rundt på en ældre motorcykel med fru og guitarer bagpå. Deres fælles indsats med sang og spil samt hans forkyndelse banede – især i deres yngre år – tit vejen for dem i deres gerning. HR havde en karakteristisk rømmen – "hm" – når han talte.

Svære betingelser

Særligt i 1930'erne foretog HR lange rejser på sin motorcykel. Når han en efterårs- eller vinterdag ankom til missionshuset, hvor mødet skulle holdes, var hans fingre så stivfrosne, at han kun med besvær kunne tage sit overtøj af, og når han kom ind og skulle læse teksten, løb øjnene i vand, så han ofte frygtede, folk skulle tro, at han var ordblind. På hjemturen, tænkte han ikke sjældent: *Mon nu der er nok benzin i tanken?* Der var ikke altid penge i pungen til at fylde tanken op. Under Anden Verdenskrig blev det efterhånden umuligt at skaffe benzin. Så måtte transporten foregå på cykel. Det fortælles om HR, at han havde monteret et ekstra håndtag på forhjulet. Det kunne han rykke i, når han var i modvind og skulle op ad bakke.

Missionsforstander med lune

I 1943 blev Hans Ruthwer indvalgt i Forbundsrådet (den gang kaldet Forbundsbestyrelsen),

og i 1951 blev han valgt som missionsforstander, hvor hans rolige gemyt og ansvarsfuldhed prægede ham. Hertil kom hans uhøjtidelige facon samt hans lune og dybe sans for humor. Der var stor tillid til ham som person. Det var vanskelige tider i DDM's historie, da han blev missionsforstander, og netop derfor var det heldigt at have en mand, der havde evner til at forene. Nogle har ment, at DDM i disse år, hvor HR var missionsforstander, fandt et roligt



Hans Ruthwer

og solidt leje - efter nogles mening endog for roligt. Efter 19 år i Forbundsbestyrelsen overlod HR i 1962 roret til Viggo Ramvold.

Menneskefiskeren som lystfisker

De sidste år levede HR som enkemand i Aalborg, og herfra dyrkede han sin store hobby, lystfiskeri. Han var let genkendelig, når han med alpehue og fiskestænger bundet på

sin bedstefar cykel kørte til et godt fiskevand i byens omegn eller ved Aalborg havn. Mit sidste billede af HR var en sommeraften, hvor der var friluftsmøde ved kirken. Her kom han på cykel, strøg alpehuen og deltog i mødet. Flere læsere af Magasinet kan sikkert huske og fortælle om HR.

Kilder:

Det Danske Missionsforbund 50 år, 1938. En dansk vækkelsesbevægelse, 1963. Med glædesbud, 1988. Helge Rasmussen.

Kom med en tur til Ghana

Gennem mange år har vi skrevet og fortalt om Father's Home her i Danmark. Men hvordan er det egentlig at være dernede og se det med sine egne øjne?

Oplevelsesrejse i påsken 2016

Det kan du teste, hvis du i påsken 2016 tager med på en oplevelsesrejse til Ghana. Her vil du kunne opleve landet Ghana og fornemme historiens vingesus, når vi besøger de gamle slaveborge og andre danske monumenter. Du vil kunne mærke rytmen i lovsangen til et bedemøde på Father's Home samt møde og være sammen med alle de børn og voksne, du måske har fulgt gennem årene.

Hængebroer, havskildpadder og kærlighed

I påsken 2012 arrangerede Ghanaudvalget en lignende tur, hvor Tina og Poul Erik Jensen fra Aalborg var med på rejsen sammen med deres døtre Sara og Anna, som dengang var 14 og 16 år. Da de kom hjem fra Ghana, gav Tina denne beskrivelse:

Det mest spektakulære var, da vi aede en krokodille, og da vi gik i hængebroer i 40 meters højde i regnskoven. Det var stort! Det mest luksuriøse var, da vi havde en overnatning på Axim Beach. Et dejligt strandhotel på en strand, hvor havskildpadder kommer op om natten for at lægge deres æg i sandet. Det var overdådigt! Men det største og mest hjertegribende var at mærke Guds kærlighed på børnehjemmet og se, at Gud velsigner dette sted. Kun han kan læge de sår, som disse små havde på sjælen, da de ankom til "Fars hjem". Det var opmuntrende og trosstyrkende og helt fantastisk dejligt.

Vil du vide mere?

Det er Hanne Jensen og Trine Puggaard, der er rejseledere på turen, som finder sted den 19.-31. marts 2016.

På sommerstævnet bliver der et informationsmøde, og der vil også komme brochurer ud i alle menigheder. Der er plads til 18 deltagere på rejsen, og indtil videre har syv personer i alderen 12-70 år allerede reserveret en plads.

Faktaboks:

Fokus på Ghana

I DDM er det Ghana-år i 2015/2016.

Aldrig så snart har vi fejret *Fredens Stemmes* 50-års-jubilæum i juli på Lindensborg og i Chiang Mai i oktober, før vi samler vores opmærksomhed omkring Ghana.

Det mest iøjnefaldende projekt, der lige nu lanceres, er oplevelsesrejsen i påsken 2016 – men der kommer med sikkerhed også andre initiativer frem. Det skal alt sammen hjælpe os til at forstå dette imponerende arbejde i Takoradi, hvor der hvert år samles mindreårige børn op for at give dem en sund opvækst. Og hvert år er der meldinger om unge, der lærer Kristus at kende, modnes i gode rammer og gennemfører en uddannelse for at blive sunde bropillere i samfundet.

DDM lader hvert år et af deres fire missionsfelter have en særlig plads – med særlig ret til at promovere deres indsats – i håb om at menighederne fremdeles husker på alle, men også er bevidste om, at hvert af vores felter en gang imellem skal have et særligt fokus.



Den store verden derude og min lille verden herinde

Sammen med fem andre volontører fra DDM var Julie Hadberg på en rejse til Thailand i begyndelsen af året. Det blev til et bombardement af indtryk, indblik og informationer

Når ord ikke altid bliver til handling

Der er efterhånden gået et par måneder, siden drengene og jeg kom hjem fra Thailand. Da vi var på rejsen, følte jeg, at alt ville være anderledes, når vi kom hjem. Jeg ville leve mit liv på en anden måde med et større globalt perspektiv. Jeg havde forventet, at det ville være svært at komme hjem. Kontrasterne mellem det danske og det thailandske samfund havde gjort stort indtryk på mig, og flere gange på rejsen var jeg overbevist om, at mit liv fra nu af måtte blive anderledes. En oplevelse som denne måtte ændre mange ting i min hverdag. Det blev jeg og en norsk rejsefælle i hvert fald enige om. Her to måneder efter hjemkomsten kan jeg godt ærgre mig over alle de ting, som ikke er sket. Jeg har ikke samlet en masse penge ind til Mae La, jeg har ikke købt et sponsorbarn, jeg har ikke booket en flybillet for at tage af sted som volontør og så videre.

Umiddelbart efter hjemkomsten tog jeg med Ung&Smuk (ungdomsgruppen i Vanløse) på vores årlige skitur, og allerede efter et par dage var jeg igen vant til det nordiske marts-klima, konstant og nem adgang til internet, toiletter og rent vand samt samtaler om trivielle og til tider ligegyldige ting.

Noget bliver forandret indadtil

Da jeg blev bedt om at fylde denne side ud med ord om rejsen, tænkte jeg til at begynde med, at jeg ville fortælle jer alle om, hvor meget den har ændret hos mig. Og så blev jeg lidt skuffet over mig selv. For rejsen har måske ikke ændret så meget. I hvert fald ikke udadtil. Men jeg kan mærke, at noget er anderledes indadtil. Meget er anderledes, faktisk.

Jeg tror aldrig, at jeg i mit liv er blevet bombarderet på samme måde, som på rejsen til Thailand. Indtryk, informationer, indblik. Da jeg kom hjem og blev spurgt, hvordan rejsen var, virkede det så tamt at svare, at det var en god og spændende rejse. For den var langt mere end god og spændende. Vi blev udfordret og udrustet, og personligt var jeg hele følelsesregisteret igennem. Det tror jeg også, flere af de andre oplevede.

Når andres begejstring smitter

På lederdagen i Aarhus i januar var der tid til, at vi delte os op i nogle grupper og fik en god

snak om det, som fyldte meget i den enkelte. Hver af disse grupper havde en repræsentant, som skulle præsentere emnet og lede snakken i gruppen. Simon Haugegaard rejste sig frimodigt og fortalte om sin kærlighed til DDM's projekter rundt om i verden, men da vi andre skulle fordele os, var der næsten ingen – hvis nogen – der kom hen til Simon for at tale om, hvordan dette område kan optimeres og udvikles. Det overraskede mig, fordi hans brand for vores venner ude i verden var så tydelig og smittende. Det var et par måneder inden min egen rejse, og jeg kan huske, at jeg håbede, at jeg ville få den samme brand og glæde ved og lyst til at fortælle.

Og det har jeg. Jeg tror ikke, man kunne tage på den rejse, uden at det satte spor i sindet. Min måde at se verden på er forandret. Jeg har altid været interesseret i og engang også meget engageret i politisk arbejde, og det er jeg stadig, men mine oplevelser i Thailand har givet en ny vinkel på mange problemstillinger. Og jeg har fået en ny brand i mit hjerte for vores missionsfelter. Dette fik jeg lov til at bruge i praksis, da jeg var med Sankt Jørgens Gruppe fra Vanløse på spejdetur i Kristi himmelfartsferien. Her var emnet Thailand, og jeg fik lov til at fortælle, vise og forklare spejderne om verden udenfor. De blev begejstrede for Thailand og vores arbejde dernede, og det var fantastisk at opleve, at jeg kunne give indtryk og oplevelser videre.

Min verden udenfor ser rigtig meget ud, som den altid har gjort. Men min verden indeni er forandret. Jeg håber på og beder for, at jeg fremover må få mange muligheder og udfordringer til at vise forandringen frem og bruge den til noget, der gør en forskel.



Julie Hadberg